Changing Attitude toward Life as a Prevention and Treatment of Grief; a Review of Al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's Views

Abbas Bakhshandeh-Bali

Department of Islamic Education, Faculty of Theology and Islamic Studies, University of Mazandaran, Babolsar, Iran. *Correspondence should be addressed to Mr. Abbas Bakhshandeh Bali; Email: a.bakhshandehbali@umz.ac.ir

Received: Sep 14, 2018 Received in revised form:

Oct 2, 2018

Accepted: Oct 29, 2018

Available Online: Mar 20, 2020

Keywords:

Grief Happiness Islam Philosophy Spirit

Background and Objective: Some Muslim philosophers tried to present solutions for basic prevention and treatment of worldly grief with a focus on rational principles. This can be observed in al-Kindi's thoughts as a first Muslim philosopher. Other important philosophers like Razi and Ibn Hazm also tried to more deeply pay attention to the issue. Therefore, the purpose of the present study is to check out the solutions presented by al-Kindi, Razi and Ibn Hazm for controlling worldly grief.

Methods: This is a library-based study organized as a descriptive-analytic method and tries to investigate al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's works on basic prevention and treatment of worldly grief. The author declared no conflict of interest.

Results: The findings of this study point to the existence of a rational solution, which is matched with religious texts in al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's works. Accordingly, al-Kindi, Razi and Ibn Hazm consider human mistake in attitude to the world as the main cause of worldly grief. In other words, getting engaged in the material issues directs the spirit toward grief. At the time of grief, the attitude toward life needs be reconsidered.

Conclusion: Based on the findings if a person can adopt a logical view of life in the world and act in the right way, he/she can control the worldly grief and replace it with happiness.

Please cite this article as: Bakhshandeh-Bali A. Changing Attitude toward Life as a Prevention and Treatment of Grief; a Review of Al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's Views. Journal of Pizhūhish dar dīn va salāmat. 2020;6(1):144-152. https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.21831

Summary

Background and Objective

One of the issues significantly overlooked in the contemporary world is the origin of grief or sadness. Due to the crisis that has emerged in contemporary epistemology, the origin of grief is limited to human appearance and behavior. Current psychological knowledge attempts to limit pathology to the behavioral and physical aspects of the body and has generally forgotten the issue of the self, which can be called crisis-induced forgetfulness. What Muslim philosophers have suggested in the pathology of grief is not merely about behavior, but about its roots. No study has compared Al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's views on the prevention and treatment of grief.

Methods

This is a library-based descriptive-analytical study; Al-Kindi's, Razi's, Ibn Hazm's books, as well as those of various commentators were reviewed. Then, different views were collected from the exponents and later commentators of these two thinkers. To better frame the discussion, Al-Kindi's perspective on the control of sadness was first discussed, followed by Razi's and Ibn Hazm's views.

Results

Al-Kindi argues that sadness sometimes arises because of one's own will and sometimes outside will. The first step is to understand its causes. Another rational solution suggested by Al-Kindi for some of the griefs is to pay attention to the time when the grief happened. As time goes on, the sadness that happens at one time will also pass, and one will feel at ease.

Al-Kindi draws attention to this fact that the sad person should not feel destined to death but to take into account the ephemeral nature of grief. Using philosophical foundations, Razi outlined ways to control sadness. In these solutions, the same path taken by Al-Kindy and adds some further points. He believes that because sadness disturbs the thought and hurts the body and soul of the human being, it is important to change one's attitude toward the material life, which deserves attention before suffering from and paying attention to the grief.

According to Ibn Hazm, one of the most important ways of controlling sorrow is to pay attention to the God of blessings and excellence along with the righteous actions for the day of resurrection. He argues that one day any human wish will be separated or abandoned by the human. That is why living in worldly dreams is not permanent, and what lasts is the hereafter and happiness in the hereafter.

Conclusion

The root of sadness from Al-Kindy's and Razi's perspectives is the "lack of a love" and "unfulfilled wishes", which is caused by mere materialistic attitudes. Ibn Hazm also sees this as a departure from the happiness. Each of them has tried to divert man away from material issues by means of strategies and to lead or direct him beyond this world. Al-Kindi and Razi also address some psychological issues in their approaches to sadness. On the other hand, according to Ibn Hazm, the way to the liberation of the human soul from materiality has been attended to in more detail.

Acknowledgements

The author would like to express their gratitude to all those who contributed to this study.

According to the author, this research did not receive any specific grant from any funding agencies in the public, commercial, or not-for-profit sectors.

Conflict of interest

The author declared no conflict of interest.

References

- 1. Azarnoosh A. Modern Arabic-Persion Dictionary. Tehran: Ney; 2002. p. 120. (Full Text in Arabic)
- 2. Ragheb E. Al-Mofradat fi Gharib Al-Quran. Vol.1. Dameshgh: Dar Al-Ghalam; 1991. p. 231. (Full Text in Arabic)
- 3. Fayyomi A. Al-Mesbah Al-Monir. Vol.2. Qom: Dar Al-Fekr; 1405. p. 641. (Full Text in Arabic)
- 4. Ibn Manzore MI. lesan Al-Arab. Vol.13. Beirute: Dar-o Alsader; 1993. p. 111. (Full Text in Arabic)
- 5. Kashani A. Tozih Manazel Al-Saelin. Qom: Bidar Publication; 2006.p. 234. (Full Text in Arabic)
- 6. The Holy Quran. Qom: Imam Ali Ebne Abi Taleb (Ýa); 2010. Mojadalah. verse 10. (Full Text in Arabic)

7. Majlesi M. Bihar-Al-Anwar. Tehran: Eslamiah Publication; 1985.p. 240. (Full Text in Arabic)

تغيير الموقف في الحياة، كعامل واق من الحزن ومعالج له، دراسة اراء الكندي وابن حزم الأندلسي

عباس بخشندهبالي

قسم المعارف الإسلامية، كلية العلوم والمعارف الاسلاميه، جامعة مازندران، بابلسر، ايران.

معلومات المادة

الوصول: ۴ محرّم ۱۶۶۰ وصول النص النهايي: ۲۲ محرّم ۱۶۶۰ القبول: ۱۹ صفر ۱۶۶۰

النشر الإلكتروني: ٢٥ رجب ١٤٤١

الكلمات الرئيسة:

الإسلام

الحزن السرور

الفلسفه

النفس

الملخّص

خلفية البحث وأهدافه: حاول بعض الفلاسفة المسلمين أن يقدموا حلولا للوقاية من الحزن الدنيوي وعلاجه الجذري مع التركيز على المبادئ العقلية. فقد لوحظ هذا الأمر المهم في افكار الكندي كأول فيلسوف مسلم. لكن الفلاسفة الآخرين بمن فيهم الرازي وابن حزم أيضاً حاولوا معالجة هذه القضية بتعمق أكثر. ومن هذا المنطلق، فإن هدف المؤلف من هذا البحث هو معالجة آراء الكندي والرازي وابن حزم الاندلسي للسيطرة على الحذن الدنمي.

منهجية البحث: لقد أحري هذا البحث المكتبي بطريقة وصفية وتحليلية ويسعى إلى وقاية وعلاج الحزن الدنيوي مع التركيز على آراء الكندي والرازي وابن حزم. إن مؤلف البحث لم يبلغ عن أي تضارب في المصالح.

الكشوفات: افصحت كشوفات البحث عن وجود حل منطقي وبالطبع قابل للتطبيق على النصوص الدينية في آثار الكندي والرازي وابن حزم. وبناء على ذلك، فان كلاً من هؤلاء يعتقدون أن الخطأ الايديولوجي للبشر هو السبب الرئيسي للحزن؛ بعبارة أخرى إن تورط الناس في الماديات يجعل النفس ان تتصف بحذه الصفة. عند حدوث ذلك يجب تحليل موقف الشخص تجاه الحياة.

الاستنتاج: وفقا لنتائج الدراسة، إذا كان بامكان الإنسان تبني موقف عقلاني لحياته المادية وأن يتصرف بشكل صحيح، فإنه يستطيع أن يسيطر على الحزن الدنيوي ويجعل السرور بديلاً عنه.

يتم استناد المقالة على الترتيب التالى:

Bakhshandeh-Bali A. Changing Attitude toward Life as a Prevention and Treatment of Grief; a Review of Al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's Views. Journal of Pizhūhish dar dīn va salāmat. 2020;6(1):144-152. https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.21831

ما المراسلات الموجهة إلى السيد عباس بخشنده بالى؛ البريد الإلكترونيّ: a.bakhshandehbali@umz.ac.ir

تغییر نگرش در زندگی به مثابهٔ پیشگیری و درمان اندوه؛ بررسی دیدگاه کندی، رازی و ابن حزم

عباس بخشندهبالي

گروه معارف اسلامی، دانشکدهٔ الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران. a.bakhshandehbali@umz.ac.ir *مکاتبات خطاب به آقای عباس بخشندهبالی؛ رایانامه:

اطلاعات مقاله

دریافت: ۲۳ شهریور ۱۳۹۷ دریافت متن نهایی: ۱۰ مهر ۱۳۹۷ پذیرش: ۷ آبان ۱۳۹۷ نشر الکترونیکی: ۱ فروردین ۱۳۹۹

واژگان کلیدی:

اسلام حزن سرور فلسفه نفس

چکیده

سابقه و هدف: برخی از فیلسوفان مسلمان تلاش نمودهاند با تمرکز بر مبانی عقلی راهکارهایی برای پیشگیری و درمان بنیادین اندوه یا حزن دنیوی معرفی نمایند. این مهم در اندیشهٔ کندی که نخستین فیلسوف مسلمان است به چشم میخورد. فیلسوفان دیگر نظیر رازی و ابن حزم نیز تلاش کردهاند بهصورت ژرفتری به این مسئلهٔ مهم بپردازند. به همین دلیل، هدف مؤلف در این مقاله پرداختن به راهکارهای کندی، رازی و ابن حزم برای کنترل اندوه دنیوی بود.

روش کار: این پژوهش از نوع کتابخانهای است که با روش توصیفی-تحلیلی سامان یافت و تلاش شد تا با تمرکز بر آثار کندی، رازی و ابن حزم به پیشگیری و درمان بنیادین اندوه پرداخته شود. مؤلف مقاله هیچگونه تضاد منافعی گزارش نکرده است.

یافتهها: یافتههای پژوهش از وجود راه حل منطقی و البته تطبیق پذیر بر متون دینی در آثار کندی، رازی و ابن حزم حکایت داشت. بر این اساس، هر یک از کندی، رازی و ابن حزم عامل اصلی اندوه را اشتباه انسانها در جهان بینی میدانند. به عبارتی دیگر، در گیر شدن انسانها در مادیات موجب میشود نفس به این ویژگی متصف شود؛ در این هنگام باید نگرش به زندگی واکاوی شود.

نتیجه گیری: بر اساس یافتههای پژوهش، اگر انسان بتواند از زندگی مادی خود نگرش منطقی اتخاذ نماید و در رفتار بهدرستی گام بردارد می تواند اندوه دنیوی را کنترل؛ و سرور را جایگزین آن کند.

استناد مقاله به این صورت است:

Bakhshandeh-Bali A. Changing Attitude toward Life as a Prevention and Treatment of Grief; a Review of Al-Kindi, Razi and Ibn Hazm's Views. Journal of Pizhūhish dar dīn va salāmat. 2020;6(1):144-152. https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.21831

مقدمه

یکی از مسائلی که در جهان معاصر بهطور چشم گیری از آن غفلت شده، خاستگاه اصلی حزن و یا اندوه است. با توجه به بحرانی که در معرفتشناسی معاصر پدید آمده است، ریشهٔ

مسائلی همچون اندوه را در ظاهر انسان و رفتار او خلاصه می کنند. دانش روانشناسی کنونی تلاش می کند آسیب شناسی را به حیطهٔ رفتاری و ظاهری بدن محدود کند و موضوعی به نام نفس را به طور کلی فراموشی کرده است که می توان از آن فراموشی با عنوان بحران یاد نمود. ولی آنچه